

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**IN PRIMVM MV=||SCVLI ANTICHOCLAEVM || Replica brevis
Iohannis Cochläei, pro Sacerdotij & || Sacrificij nouæ legis
assertione.|| IN EPILOGO ADIECTA || est brevis responsio
in Antibolen Bullingeri.|| ...**

Cochlaeus, Johannes

Ingolstadt, 1545

VD16 C 4331

Praefatio Iohannis Cochlaei in Anticochlaeum Vuolffgangi Musculi.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10167348-1

PRAEFATIO IOHANNIS

Cochlæi in Anticochlæum Vuolffgangi Musculi.

SI non alius Muscule fructus ex meo contra te libello nascitur, quàm unus ille, quod ex tua responsione (quam Anticochlæum primum inscribis) intelligent apud Exteras Catholicæ Ecclesiæ nationes cordati lectores, quàm uana sit tua uerbofinitas, ad rem non faciens, sed superbe in mei contemptum ludens arte sophistica, & Rhetoricæ dolis genuinos sacrae scripturae sensus peruertens: non poenitet me usque quaque neque temporis neque laboris, in eum libellum impensum.

Quid enim digne aut solide respondisti ad tot de sacerdotio & de sacrificio nouæ legis testimonia, quæ ego ex omnifere probationum genere, ex Canonicis scripturis, ex antiquissimis patribus, ex legibus, ex Concilijs, ex historijs, ex totius denique Ecclesiæ longissima consuetudine usuque perpetuo & præscriptione irrefragabili aduersus sermones tuos produxi in medium: Non credo equidem, cordato lectori mox satisfactum esse, si dicas, (ut soles) me delirum, indoctum, mendacem, calumnijs, & conuicijs omnia agere, & nomen meum iam olim bonis omnibus inuisum & ridiculum esse. Hæc enim ad rem non faciunt, neque probationes meas euacuant aut confutant, Neque tu per te ipsum tantæ es authoritatis, ut nudis uerbis tuis, contra tot ac tanta publici iuris & perspectæ ueritatis testimonia, secure quisque credere possit aut iure debeat. Habet libellus in te meus sex tantum Capitula, Tu ad Triâ dumtaxat ex ijs respondens, XIII. Quaterniones minutis Typographi characteribus uerbosissima prolixitate replesti, quos

Ad rem non respōdit Musculus.

Verbofinitas Musculi.

Præfatio Io. Cochläi

Probra in
laudem uer-
tuntur.

Gal. 1.

Verba Co-
chlæi con-
tra abusus.

Argumenta
sectarū sunt
uicia Cleri.

profecto ne semel quidem absque tædio aut molestia perse-
gere potui, Dolet enim mihi multo magis, de temporis ia-
ctura quàm de iniurijs quas irrogas mihi, Quispe tua &
complicum tuorum in me probra & conuicia laudi mihi
potius & honori sunt apud Ecclesiæ filios quàm dedecos-
ri, Si enim uobis placerem, Ecclesiæ filius non essem, cui-
us uos desertores estis propria impietate facti & hostes,
Quemadmodum ait Apostolus, si adhuc hominibus plas-
cerem, Christi seruus non essem. Non est igitur, ut expe-
ctes à me longam de criminationibus tuis purgationem,
Qui enim me probe noscunt, tuis in me calumnijs non cre-
dunt, Sciunt enim me neque Romanæ (ut ais) Simonie
mancipium, neque scortationum patronum esse, neque
abusuum defensorem, A quibus sane impropertis poterit
me uel una ad Bullingerum tuum præfatio mea asserere.

Vbi sic dixi. Si solos reprehenderes abusus, qui Præla-
torum negligentia, uergente in senium Mundo, irrepse-
runt, uitamque dumtaxat scandalosam & prauos mores
plurimorum ex Clero, qui suo in Ecclesia non recte fun-
guntur officio, palam argueres aut quantum uis acriter in-
sectareris, non solum tacitus comprobarem, uerum etiam
publice collaudare non uererer.

Scio quidem Muscule, uos Ecclesiasticorum oppugna-
tores non habere fortiora apud Laicos contra Clerum ar-
gumenta & argumenta, quàm nota multorum ex Clero scan-
dala, luxum, sæcularia desyderia, ignauiamque & negli-
gentiam tum circa literarum studium, tum circa cultum
diuinum, At probare nunquàm poteris, me talia laudasse
se aut defendisse, Adeo enim displicuerunt mihi semper,
ut uel in proxime ædito ad Episcopum Semproniensem
De sine Mundi libello scripserim, summe necessariam esse
Res

Reformationem, quia tanta sit morum dissolutio, ut possit nunc quoque Dominus in ira iusta aduersum nos dicere, *Gen. 6.* Omnis caro corrumpit uiam suam super terram. Per hæc tamen uitia nostra neque excusantur, grauiora flagicia uestra, uotifragia, incaestuosa coniugia, sacrilegia & innumeræ hæreses & blasphemias, neque poterunt per nostra peccata iustificari Laicorum, quos seducitis, odia, detractiones, criminationes & despectiones contra Clerum generaliter, & impiæ discessiones à sede Apostolica, & damnablem contra Catholicam Ecclesiam schismata.

Optarim igitur, ut uos quoque una nobiscum in Generale iam indictum Concilium proficiscamini Tridentinum, ac fideliter in commune consulatis, quomodo possint Dei auxilio salubriter & omnes dissensiones dogmatum componi, & omnes abusus ac deprauationes corrigi, totaque Ecclesia in pristina pietatis usum ac statum reduci. Nisi enim generalem nobiscum inieritis in Oecumenica Synodo concordiam, ueniet super uos omnis sanguis Germanorum, qui toto huius dissidij tempore effusus est, ac deinceps effundetur turbatæ per uos religionis occasione.

Certum est enim uestra inter uosmetipsos dissidia diuersas sectas tolli aut extirpari non posse, nisi uos nobiscum submittatistis humiliter cognitioni & iudicio Generalis Concilij, ubi uobis & nobis uno communi omnium Catholicæ Ecclesiæ Nationum decreto dicatur, Visum est spiritui sancto & nobis &c. Vix enim abiit adhuc mensis unus, posteaquam publice scripsit Andreas Osiander, non postremus Luthe. doctrinæ assertor ac emulator, se maximas Deo habere gratias, quod ideo dictus sit à quodam Zuingliano nebulone (ut ait) pseudopropheta, quod de Baptismate, de clauibus

Concordia
in Concilio
quærenda.

Discordia se
ctarum in
componibilis
nisi per
Concilium.
Act. 15.

Præfatio Io. Cochlæi

Proditores
Germaniæ.
Matth. 18.

uibus Ecclesiæ, & de Eucharistia cum Zuinglianis non sentit. Nisi igitur conueneritis nobiscum ad Generale Concilium, totamque diffidorum causam spiritui sancto & ipsi Christo Deo & Domino nostro (qui illic in medio eorum, qui in ipsius nomine congregabuntur, fore credendus est) pie ac deuote submiseritis, tanto grauius erit uestrum in Germaniam uniuersam peccatum, quàm Hussitarum in Bohemiam fuit, quanto latior ac maior est Germania quàm Bohemia, ut non immerito haberi debeatis pro teterrimis ac sceleratissimis Patriæ proditoribus, qui unquàm sub sole fuerunt, Notum enim erit omnibus Christianis, uos non propter fidem & ueritatem, sed propter uanam gloriam & utilitatem propriam, uestra manutenere ac propagare schismata, in maximam totius patriæ nostræ apud exterarum Nationum infamiam, & in sempiternam dissidentium in fide populorum confusionem, Vnde nihil certius quàm iugum Turcicæ seruitutis, & æterna animarum per schismata damnatio subsequatur. Hæreticorum quippe superbia ascendit semper. Lutherani enim qui in hoc diuisionis impiæ scelere primi sunt, nunquàm consentient in omnibus parti Zuinglianorum, nec hi Anabaptistis, neque isti nouis & nuper enatis Sadduceis, qui nec angelos nec Dæmones neque infernū neque resurrectionē carnis credunt, Erit itaque perpetua apud Germanos sectarum inter sese dissidentium diuio, unde sequatur illud uerbum Domini. Omne regnum in se diuisum desolabitur, Nisi uos docti & eloquentes sectarum Duces, pro communi patriæ utilitate & animarum salute, submittatis uos nobiscum Generalis Concilij Iudiciarię cognitioni & finali decreto.

Babylonica
Sectarum
confusio.

DE